

DUE
Ugye
Együtt?
?

**ZÁNKATA,
PÉTER
JÓ REGGELT!**

PARTILAP

DUE XXXIII. KOMMUNIKÁCIÓS ÉS MÉDIA SZAKTÁBOR
2013. JÚLIUS 15. HÉTFŐ · ZÁNKA | A komPRESSor LAPJA

ÚJ HELY, JOBB ADOTTSÁGOK

Fotó: Fellner Kinga, Zsigó Anna

A korábbi évektől eltérően a DUE idei Médiatáborra Zánkán nyitotta meg kapuit a szakma iránt érdeklődő és elhivatott diákok előtt. Elhelyezkedése és térkialakítása több szempontból is kedvezőbb, mint a balatonfenyvesi.

A tábor pénteken vette kezdetét. A helyszín új, hiszen az utóbbi években Balatonfenyves adott otthont a tiznapos szuperintenzív képzésnek. A zánkai Nosztalgia Üdülő és Tábor csak egy karnyújtásra található a vasútállomástól, és a strandig is csupán pár métert kell sétálni. Az általam megkérdezett táborlakók szerint, akik már jártak a DUE-val Balatonfenyvesen, a parkos-ősfás környezet számátlan lehetőséget biztosít, melyet a táborlakók igyekeznek a lehető legjobban kihasználni.

Málits Tamás és Sáth Viktor is nagyobbak találják a zánkai táborhelyszínt. Tomi hozzátette, hogy még hat rá az újdonság varázsa. Viktor pozitív tulajdonságnak tartja a sok füves területet, amely tökéletes helyszínt biztosít a csoportfoglalkozásokhoz. Pesti Valter a zánkai tábor javára írja, hogy nem helyeztek el minden szerkesztőséget és táborlakót egy épületben. Tóth S. Alex rengeteg lehetőséget lát a táborban: közel van a Balaton, és a lakók, ha gondolják, bármikor elvonulhatnak. A budapesti lánynak kifejezetten jobban ízlik a zánkai koszt, és tetszik neki, hogy az üzemeltetők speciális étrendet biztosítanak az igénylőknek. Így neki sem kell nélkülöznie a vegetáriánus ételeket.

Arról, hogy miért volt szükség a balatonfenyvesi táborhelyszín megváltoztatására, Zala Orsi, a 33. Médiatábor egyik szakmai vezetőjét kérdeztem. Orsi elmondta, hogy egy ideje már tervezték a váltást, és tavaly elérkezett az idő egy új lehetőség felkutatására, ugyanis az évek múlásával egyre kevésbé volt ingerdús a környezet. Nem csak a táborozóknak, hanem a vezetőségi tagoknak is fontos, hogy találjanak valami újat, ami hozzájárul csoportjaik szakmai előmeneteléhez.

A balatonfenyvesi tábor ellen szólt még az is, hogy azt minden oldalról szomszédok vették körül, ami folyamatos konfliktusokat okozott. Ezért a szervezők idén februárban országszerte több lehetséges helyszínt is felkerestek. A döntésnél az árakat és egyéb szempontokat vettek figyelembe. A választás végül a zánkai Nosztalgia Üdülő és Táborra esett. Orsi hozzátette, hogy a büfé határozottan jobb, valamint több az árnyékat adó fa, melyek jól szolgálnak a nyári napsütésben. Szakmai vezetőnk elismerte, hogy mindkét tábornak vannak pozitív és negatív tulajdonságai.

Reméljük, hogy a többi táborlakó is elégedett az új helyszínnel, és még sok évet töltünk el együtt közösen Zánkán.

Nagy Norbert

A NAGY DUETT

A DUE-nak alaposan fel lett adva a lecke: az az irodalmi tábor, melyről a médiatáborba érkeztem, magasra helyezte a léceket, szóval nem elégedtem meg akármivel. Persze a dués arcokról is volt már egy virtuális képem; tök jól esett, hogy Herczeg Zsolt és Kecskeméti Dávid a bejáraton való belépésemkor magabiztosan megnevezett. Tudniillik Facebookon már készülgetett a közös haditerv.

Fotó: Benke Annamária

reműködésével sikerült vadonatúj fogfektetésre és fogkrémhez jutnom. A vezérkarral történt találkozás óta a DUE-médiatábor olyan neves veteránjaihoz van szerencsém, mint Kelet-Európa legszexibb felsőteste, Belian vagy a „rezignált lazaságú” Valter fater. Megdöbbenett, hogy az általam eddig hallatlan, annál szebb Szimonetta keresztnevből itt kettő is akad, mégis nehéz eldönteni, hogy a legmegnyerőbb duett a minden valamirevaló ifjúsági táborból nélkülözhetetlen megkülönböztetetlen ikrek-e, esetleg a skandináv küllemű és habitusú, gleccserszerűen lehangoló Zénó-Fanni testvérpár.

Merem remélni, hogy a Tábor Pasi-

járól fiúknak is van joguk voksolni, mert én már most hajlamos vagyok megelőlegezni a legelegánsabb és második legintelligensebb jelenlétű, Jamriskó Tamás különdíját (ilyenkor szánom-bánom, hogy én nem hoztam több táskát a borszerkóimnak, csak egy átkozott rövidnadrágot). Hogy a Tábor Csajává ki avanszál, az viszont a későbbi fejlemények függvénye: nálam jelenleg Gálósi Dóra áll az élen, mivel egyrészt eszményi a frizurája, másrészt már első adandó alkalommal vette a bátorságot bedobni magát az egyelőre hűvös Magyar Tengerbe, noha korántsem ő az egyetlen lány, akit szívesen láttunk volna fürdőruhában.

Merem remélni, hogy a Tábor Pasi-járól fiúknak is van joguk voksolni, mert én már most hajlamos vagyok megelőlegezni a legelegánsabb és második legintelligensebb jelenlétű, Jamriskó Tamás különdíját (ilyenkor szánom-bánom, hogy én nem hoztam több táskát a borszerkóimnak, csak egy átkozott rövidnadrágot). Hogy a Tábor Csajává ki avanszál, az viszont a későbbi fejlemények függvénye: nálam jelenleg Gálósi Dóra áll az élen, mivel egyrészt eszményi a frizurája, másrészt már első adandó alkalommal vette a bátorságot bedobni magát az egyelőre hűvös Magyar Tengerbe, noha korántsem ő az egyetlen lány, akit szívesen láttunk volna fürdőruhában.

Foray Nándor

KOCSMA KÖRKÉP

Büfék	Korsó sör	Palacsinta	Hamburger	Kiszolgálás	Környezet
Egyes számú	400	200	600	5	4
Napsugár	350	180	Nincs	5	3
Napraforgó	400	180	600	3	5
Vitorlás	400	150	450	3	4
Kürtös kalácsos	450	nincs	nincs	4	2
Bejárat melletti	430	150	450	5	5
Második számú bejárat melletti	430	160	450	3	4

Idén a DUE médiatáborát nem megszokott helyen, Balatonfenyvesen rendezték meg, hanem Zánkán. A régi táborlakók emiatt most eltérő árazással találkoztak – a táboron belül és kívül egyaránt. Néhányan elégedetlenek, míg mások kifejezetten kedvezőnek tartják az új feltételeket.

Beke Dániel azt nyilatkozta, hogy ő személy szerint a benti büfé miatt nem lesz nagy vendége a part menti vendéglátói egységeknek, ám az 500 forintos hamburgerével, amelyet táboron kívül vett, teljes mértékben elégedett volt. Azonban akadnak elégedetlenkedők is. „Értem én, hogy mindenki az eurógazdag németeket várja, de egy diák számára 600 forintért egy korsó sör vagy három darab palacsinta embertelenül drága. Időszerű lenne, hogy a HaHa tüntetést szervezzen a Balaton partjára az árak miatt” – nyilatkozta

Kocsmár-Tóth István.

Hét büfét rangsoroltunk többféle szempont szerint. Figyelembe vettük a környezetet, a kiszolgálást, a palacsinta és a hamburger árát, de nem volt az utolsó a korsó sörhöz szükséges pénz mennyisége sem.

Az értékelésünk első helyezettje a strand bejárata mellett található büfé. A palacsinta itt a legolcsóbb, a kiszolgálás gyors és a hamburger ára sincs az egekben. Bár a korsó sör ára meg sem közelíti a többi büfé kínálatában található kedvezőbb árakat, összességében ez nyerte a hangulatdíjat.

A hamburger ára átlagosan 450 forint, de vannak büfék, ahol nem is lehet hozzájutni ehhez a finomsághoz. A legmagasabb ár 600 forint, de az alapanyagok mennyisége és minősége mindenhol ugyanaz, de lehet, hogy csak marketingfogásról van szó.

A „folyékony kenyér” korszója a legtöbb helyen szintén

Fotó: Fellner Kinga, Zsigó Anna

450 forintba kerül. Azonban ennél akár egy százassal olcsóbban is hozzá tudunk jutni a strand területén, ha türelmesek és hajlandók vagyunk elsétálni a Napsugár büféig, mely előtt mindig hosszú sor kígyózik. Ezen túlmenően található a part mentén még egy kisebb játéktérmet, autóversenyzős játékokkal, de ha kicsit körülnéz az ember, hátrébb bokszgéppel és léghokival is mulathatjuk az időt.

A kürtöskalácsot áruló büfé nem győzött meg minket kívülről: se sörrel, se palacsintával, se hamburgerral ne álmódjunk. A kiszolgálás gyors, de nem vitték túlzásba sem a díszítést, sem a bútorozást.

A tábori ellátó egység ha választékban nem is, de árban fel tudja venni a versenyt a parton található társaival, ezáltal valószínűleg ez lesz a nyerő választás a táborozók számára, ha a menza kínálat lehetőségeken túl egy kis plusz „fehérjementes” kajára vágynak.

Vida Belán & Bárkányi Dominik

VAJON KIK AZ „IDEGENEK”?

A mi kis közösségünk körül számtalan, nyugodt nyaralásra vágyó „idegent” találhatunk. Kik ők, és mit is csinálnak itt?

Fotó: Mészáros Virág

tartanak. Többször előfordult már, hogy az alkotásaikat levitték a strandra Piroskának, a strand pénztárosának /információink többsége tőle származik/. A strandon mindenki azt mondta, hogy az ide érkező táborozók általában nagyon udvariasak, soha nem volt még semmi probléma velük.

Nemrég újították fel az Új Nemzedék Központot, ami a tábortól nem messze található. Ide sok csoport érkezik, hiszen akár több száz ember is kényelmesen elfér. Mivel a Központban strand, illetve sok egyéb szolgáltatás is igénybe vehető, ezért akik ott szállnak meg, nem túl gyakori vendégei a település központjának. Ha mégis bemerészkednek Zánkára, akkor leggyakrabban a strandbüfék, és a part környéke a cél.

A „fehér karkötősök” napsütés idején nem merészkednek a tábor területére, inkább a strandot választják a mi megfigyelésünk helyett. Ahogy észrevettem, csak este fele bukkanak fel, viszont akkor nagyon érdeklődőnek bizonyulnak. Több szemtanú állítása szerint egy kisebb csapat végignézte az Érsok-Kruszlic emlékvetélkedőt, amin nagyon jól szórakoztak. Őket már nem találtam meg, valószínűleg reggel távoztak a tábor területéről. Este fele volt szerencsém találkozni egy nagyon kedves családdal, akik elmondták, hogy azért itt szállnak meg, mert közel van a Balaton, és van horgászási lehetőség is. Rólunk nem sok véleményük volt, csupán megköszönték, hogy ilyen halkak vagyunk (ők már a vetélkedő után érkeztek, így érthető miért gondolnak minket csendesnek).

A tábor környéki lakosoktól érdeklődtem, hogy ők mit tapasztalnak, általában kik szoktak érkezni a településükre. Megtudtam, hogy nem mi vagyunk az egyetlen tábor a környéken. Zánkát már évek óta látogatja az úgynevezett Bicskei Tábor, ami egy mese-és kalandtábor, ahol kézműves foglalkozásokat is gyakran

Szintén a közegben rendezték meg a múlt hónap végén az EFOTT-ot. Sokan aggódtak, hogy esetleg probléma lesz a rengeteg fesztiválózóval, de az esemény jelentősebb konfliktus nélkül lezajlott. A strandon megemlégtették, hogy akikkel ők találkoztak, azok mind nagyon fáradtak voltak, és a partra inkább csak pihenni és napozni jártak. A vasútállomáson megtudtam, hogy annyian érkeztek ebben az időszakban, hogy nem tudtak elég jegyet kiállítani nekik, mert elfogyott az erre szánt papír.

Természetesen az említett ide látogatókon kívül nagyon sok nyaraló érkezik, hiszen a zánkai partrészt nemrég a Balaton legszebb strandjai közé választották. Megtudtam még, hogy a büfékben leginkább gyros és lángos fogy. A parti árusok népszerűbb termékei közé tartoznak például a bögrék, képeslapok, és a hűtőmágnesek. Reméljük, a tábor végére mi is ilyen elfogadott szereplői leszünk Zánka történelmének – szóval a strand környékén tessék rendszeresen viselkedni.

Gálosi Dóri

MINDENNAPI ZÁNKAJÁNK

Bizonyára, ha valakinek megemlégtük a menzát, azonnal eszébe jutnak az iskolai étkezdék, amelyekből nagy valószínűséggel érdekes illatok áradtak. Valljuk be, elsőként mi is a furcsa állagú zöldborsófőzelékre, vagy a kétes színű levelesekre gondolnánk. Vannak azonban szerencsések, akik már gyerekként is kifogták a legjobb menzákat és minden étkezésor sorban álltak Margit néninél a repetáért.

Az idei médiatábor a régi táborozóknak is tartogat meglepetéseket – már csak abból a szempontból is, hogy milyen az idei menza. Sikerült utánajárni a dolgoknak, és a véleményeket összesítve megállapíthatjuk, hogy nagyjából meg vannak elégedve a zánkai konyhásnéikkel, de azért egy pár kritika is érte az ételek minőségét. Íme néhány vélemény közvetlenül a táborozóktól:

Milyen a tábor menzája és mi lenne az igazi álommenü? Kérdésünkre válaszolva többen elmondták, hogy jobb lett volna, hogyha vegának mondják magukat, mivel rájöttek, hogy abban a kategóriában sokkal több a saját ízlésüknek megfelelő étel. Mindkettő menü eh-tőnek bizonyult, sőt néha egészen finomak is.

Fotó: Meier Orsolya

„Az adagok teljesen megfelelőek, de én kevesebb gombát raknék mindenbe. Nekem eddig problémám nem akadt szerencsére, de felröppentek hírek kukacokról, illetve hajszalákról is.” – osztotta meg a pletykákat Csorba Ágota.

Pesti Valter elmondása szerint a menzakaja igenis finom, főleg az iskolai étkezdékhez képest, amelyek eléggé ziverek. Amin változtatna, az az, hogy három ételből lehessen választani minden evés alkalmával. A reggelinél szívesen látna tojást szalonnával, vacsoránál pedig egyszerű salátát. Az ebéden nem változtatna, mert tökéletesen megfelelő. „A mennyiség teljesen elegendő számomra, és mivel fogyókúrázom, az én igényeimet kielégíti.”

Dósa Loretta álma tipikus vasárnapi menü lenne, ami rántott húsból, sültkrumpliból és irdatlan mennyiségű palacsintából állna.

Vannak olyan táborozók, akik szeretnék, ha az otthoni ízek köszöntének vissza a menzán: „Én sokkal jobban értékelnék egy háziasabb menüt. Mindenképpen olyan ízű ételeknek kéne lenniük, amelyek vagy az anyuka, vagy a nagymama főztjére emlékeztetnek.” – mondta el Király Bia.

Az ételek tényleg elfogadhatóak, sőt ehetőek is, de jobb lenne, ha a „felröppető pletykák” tényleg alaptalanok lennének, egy neve elhallgatását kérő konyhai alkalmazott állítása szerint korábban sosem érkezett panasz az ételek minőségére. Ha megosztanád véleményedet, vagy csak szeretnéd látni a heti menüt, olvasd be okos telefonoddal az alábbi QR-kódot!

Schnéberger Fanni

„A PÁRTOSSÁGRA ALKATILAG VAGYOK ALKALMATLAN”

– INTERJÚ RÁBAI BALÁZZSAL

Rábai Balázzsal, az október 1-jén induló RTL 2 Híradójának sármos műsorvezetőjével beszélgettünk televízióba vezető útjáról, szakmai elveiről és arról, hogy miként látja a magyar média jövőjét, valamint, hogy milyen instrukciókkal szolgálna leendő médiásoknak.

Mikor kezdett kialakulni nálad a média iránti érdeklődés?

Én már gyermekkoromban olvastam újságokat és nem azok közé tartoztam, akik csak a sportoldalt olvasták el, hanem kíváncsi voltam, a megyei lapban (én Veszprém megyében éltem) mi jelenik meg, hogyan dolgozzák fel. Már kiskoromban is sokat néztem a híradót, így kezdődött a hírehség. Igazából szabadság idején sem tudok kikapcsolni, böngészem a híreket.

Akkor mondhatni, hogy te a hírek megszállottja vagy?

Abszolút mondhatni, de az újságírók közül sokan vannak így, és az a jó, ha így van. Időnként ki kell kapcsolni, én ezt két-három napig be tudom tartani, utána már hiányzik.

Melyik volt az a momentum, ami igazán beindította a karrieredet?

Volt egy olyan műsor még a Magyar Televízióban, hogy Hétvége, amely egy-két napos élő adás volt, egyébként ez még nagy dolog volt a '80-as évek végén. Annyira szerettem azt a műsort, hogy talán ott mondtam azt, hogy de szeretnék televíziózni!

Régi elved: „tévézni csak pártatlanul szabad”. Ki-fejtenéd, kérlek, ezt a gondolatot jobban?

Én nem tudok semelyik politikai oldal felé megbocsáttóbb lenni vagy az egyik felé kritikusabb lenni, erre alkatilag vagyok alkalmatlan. Sajnos ma a magyar új-

Fotó: Mészáros Virág

ságírás ilyen szempontból nem a legjobb időszakát éli, mert a közszolgálati médiában teljesen természetesnek kellene lennie, hogy pártatlanul, objektíven, kritikusan és bátor hírműsört csinálnak, és ma sajnos se nem kritikus, se nem pártatlan, se nem bátor, se nem objektív.

Vannak példaképeid?

Horváth János és Endrei Judit, és az a szerencsém, hogy mindkettőjükkel találkozhattam. Horváth János még tanított, segített is a pályán.

Manapság már a műsorvezetők is sztároknak számítanak. Mennyire van rád szállva a bulvársajtó?

Nem engedem, hogy rám szálljanak. Én nem érzem magam celebnek. Csak csinálni szeretem, ezeket a kísérő dolgokat pedig nem. Nem bírom az ezzel járó nyilvánosságot.

Te vagy a MÁV hangja, hogyan illeszthető be ez a szakmai pályafutásodba?

Fordítva jött, először voltam én a MÁV hangja, aztán jött a szakma. Megtetszett a hangom, és engem választottak, de ma már nem biztos, hogy elvállalnám.

Mi a véleményed a mai fiatal médiásokról, műsorvezetőkről?

Vannak nagyon tehetséges kollégák, és ők előbb-utóbb megtalálják a helyüket, az útjukat. Valamint a lehetőségek is megtalálják őket.

Ehhez kapcsolódva, a fiadat nem vonzza a képernyő vagy a média maga?

Ő 18 éves. Mai napig nézi a híradókat ő is, de igazából más felé orientálódik.

Tudnál valami tanáccsal szolgálni a kezdő televíziósoknak vagy médiásoknak, akik le szeretnék küzdeni a kamera előtti izgalmukat?

Tapasztalattal majd le fogják tudni győzni, ehhez azonban az kell, hogy legyenek tájékozottak, nagyon kíváncsiak. Ezekkel majd együtt jön a magabiztosság.

Kiss Szimonetta

ÉLETEM ÉRTELME

Tegnap este az Emberarcú táborvezetők előadásán a táborvezetők „civil”, ám egyáltalán nem hétköznapi életével ismerkedhetek meg a táborozók. Azonban a táborozók között is akadnak szép számmal olyanok, akik valamilyen érdekes hobbit üznek.

A DUE-tábor lehet, hogy zenével foglalkozó emberek gyűjtőhelye is egyben?

Balázs Konrád táborozó jó beszélgetőtárs lehet azoknak, akik így-vagy úgy kapcsolatban állnak az igényes muzsikával. 8-9 éves korában kapta meg az első gitárját, ekkor kezdett el a zenével barátkozni. Mára már ott tart, hogy van egy saját zenekara, melyben énekel és gitározik is.

Mészáros Virág versenyszinten ijázkodik, és két éve az országos diákolimpián és az európai bajnokságon is 2. helyezést ért el. Bár az idejébe nem fér bele az élsport, természetesen eljátszott már a gondolatlan, hogy az egyik olimpián induljon.

Iványi Balázs nem csak nézni szereti a sportot. Szabadidejében futsalozik, magyarul teremfocizik.

A csapatával idén országos bajnokságot is nyertek. Véleménye szerint a futsal gyorsabb, mint a hagyományos labdarúgás, így a technika is jobban érvényesül a játék során. Emellett néptáncol is, rengeteg fellépésre járnak a csoportjával, akár határon túlra is. Legutóbb például Lengyelországban jártak. További érdekesség, hogy egy évig ógörög nyelven is tanult. Elmondása szerint folyékonyan el tud olvasni egy ógörög/görög nyelvű szöveget, de érteni már nem biztos, hogy érti.

Kis Anetthez és Varga G. Gáborhoz hasonlóan a táborlakók között is találunk segítők szándékú embereket.

Dósa Loretta például jóteknosági koncertet adott családjával az angliai North Norfolk városában, céljuk az árva gyerekek támogatása volt. Vincze Alexandra áprilisban szervezett az iskolájában egy ruhagyűjtési akciót. A szünetekben gyűjtötték társaival a ruhákat,

és a délutánokat ruhaválogatással töltötték. Az összegyűlt ruhaneműket végül a szeretetszolgálat vitte el a rászorulóknak. „Tök jó érzés volt másokon segíteni” – foglalta össze tömören Alexandra.

Csorba Ágotában októberben fogalmazódott meg az ötlet, hogy elkezd japánul tanulni. Iskola mellett viszont nincs elég ideje a nyelvtanulásra, feliratos filmek nézésével próbálja trenírozni magát. „Úgy érzem, ha igazán elhatározom magam, hogy meg akarok tanulni egy nyelvet, akkor képes leszek önmagamtól is megtanulni.” Tervezi, hogy az érettségi után Japánban folytatja tanulmányait, és az életét is ott képzei el.

Ütanir Jázmin

Fotó: Czikkely Márton

MAGYARÁZOM A BIZONYÍTVÁNYOM

„Sokszor érettségiztem már, de ilyet még nem pipáltam” – fordulhatott volna meg a fejemben 2012 őszén az előrehozott vizsgámon. Az élményeim, azt hiszem, megmutatják a közelmúltban végbement oktatásügyi változtatások hangulatát – ha jellegüket nem is feltétlen.

Korábban a saját iskolám szervezett mindent, nekem csupán egy jelentkezési lapot kellett kitöltenem. Most ehelyett személyesen kellett intézkednem az érettségít levezenylő iskolában.

Kafkai szituáció: mindenki aggódva próbálta megtudni, mit kell pontosan felírnia a jelentkezési lapra – de még abban sem lehetett biztos, hogy hol van a sor vége. Az illetékeseket nem lehetett elérni, fontos munkájuk megzavarását pedig a helyi házisárkány-titkáróm tette lehetetlenné.

Úgy éreztem, semmit sem tudunk. Az érettségi hasonló volt számomra. Sőt, az iskolám számára. Sőt, a reménybeli egyetemem számára is.

Ez nem most kezdődött: két éve még az is titokszámomba ment, hogy kell-e majd természettudományos tárgyból érettségiznünk.

A közelmúltban a felvételhez szükséges ponthatárok és a helyek száma folyamatosan fluktuálódott, az engem érintő közgazdaságtani képzésnek tavaly országsterete mindössze ötven hely jutott. Idénre először nullát ígértek, hogy aztán megegyezzenek egy elképesztően magasan megszabott ponthatárban – ez például 465 az ötszázból a Corvinus gazdaságelemzés-szakán.

A dolgon tovább bonyolít, hogy mostantól nem adott mennyiségű állami és fizetős hely lesz a szakokon, hanem egy államilag meghatározott kapacitásszám. Ennél több embert nem lehet felvenni a szakra – ebből következhet az, hogy egy száz helyes szakra az álla-

milag támogatott helyre elegendő pontszámmal sem jutsz be, ha volt száz olyan jelentkező, aki nálad jobban teljesített.

Túl egyszerű? Ne aggódj, van tovább is. A kormány és a HÖÖK megállapodott arról is, hogy amennyiben egy adott százaléknál kevesebben érik el az államilag támogatott helyekhez szükséges pontszámot, lejjebb viszik a határt. Ezt egyetemre, karra, szakra, mire kellene értenem? Nem tudom, az iskolám sem – a nyílt napon pedig kiderült, hogy a Corvinus hivatalnokai sem. (A kormány tudja?)

Ma azt sem lehet még tudni, eltörlik-e az előrehozott érettségik lehetőségét. Az érintettek nevében is remélem, nem. Jó, ha megválaszthatom az életstratégiám.

A helyzetet felmérve több egyetem is tervezi költség-térítéses hallgatóinak ösztöndíj-lehetőség biztosítását külső szponzorok bevonásával. Nem vagyok benne biztos, hogy a kikapcsolt liftek és az elbocsátások mellett ez elegendő lesz. Igazából semmiben sem vagyok biztos. Ha csak rólam lenne szó, talán az egész nem érdemelne egy szót sem. A baj az, hogy az utánam érettségizők – akik közül nem is egy van most itt velünk – nagy valószínűséggel ugyanúgy nem fognak tudni semmit.

Kelemen Luci

NEM TUDJUK, HOL AZ ELEJE, NEM AKARJUK A VÉGÉT

Fotó: Klebercz Kriszta

Jubileumot ünnepelt idén a 33. Érsok-Kruzslizc emlékvetélkedő. Ez valójában nem is jubileum és a szám sem pontos. Ám az csak jelent valamit, hogy a vezetőség számolni sem tudja, hány ilyen rendeztek már. Utánajártunk, honnan indult és hol tart most a tábor közkedvelt játéka.

Valahol a kétezres évek elején járunk. Két csoportvezető a fejét vakargatja, hogy mivel is lehetne feldobni a tábor napjait. Eszükbe jut, milyen mókások is a vetélkedők, ezért úgy döntenek, saját maguk hoznak létre egyet a táborozóknak. Büszkéek rá, hogy ők találták ki, ezért vezetőknévükkel fémjelzik a terméket.

Azt már tudjuk, hogy nem azért van ott az emlékvetélkedő utótag az Érsok-Kruzslizc párosítás mögött, mert a névadók elhunytak. Ám kevésbé bonyolult a helyzet, mint gondolnátok – Érsok Zoltán a 2005-ös táborba nem tudott eljutni, Dávid pedig nem szeretne volna egyedül levezényelni a műsort. Így került át a mikrofon Beke Dani és Pál Zsombor kezébe, akik azóta töretlen lelkesedéssel teljesítik a rájuk bízott örökséget. Változások azonban történtek a feladatokat tekintve – Dávid kérdésünkre elmondta, hogy az ő idejében a korabeli gólyatáborok adták a meghatározó irányvonalat. Többek között sörivőverseny, egymás vécepapírba tekerése, „Ki tud egyszerre több ruhát felvenni?”-típusú számok is szerepeltek

a régiek között. A szabályok is szigorúbbak voltak; a csapatok kreatívkodás helyett a műsorvezetőktől olyan rideg neveket kaptak, mint az Etelka vagy a Zetor.

A változatosság gyönyörködtet, de az alapötlet megmaradt: röhgöjjen a tábor! Beke Dani szerint azért nincs nehéz dolguk a vetélkedő megszervezésében, mert a névadók stabil alapokra helyezték a játékokat. A kezdetek óta fennmaradt a kézzel mutogatós-magyarázós feladat, de a pálmát Kiss Gábor zavarba ejtően zseniális betelefonálás viszi – a mostani és korábbi műsorvezetők is ezt nevezték meg kedvencüként.

Ma már Kruzslizc Dávid sem emlékszik arra, hogy mikor debütált a vetélkedő. Mivel a beszüntetését kollektív sírás övezné, egy ideig még biztosan a tábor része marad. Epekedve várjuk „kiscé” további telefonos labirintusait és a szervezők trükkös feladatait.

Balázs Konrád

HANGulat

Fotó: Botka Fanni

Vasárnap este rendezték meg a tábor első hangmoziját. Az ötletgazda szerepében: Kuti Sándor.

Hatalmas titok övezte hétvégi utolsó programunkat. Hangmozi? Hát az meg mi? Balázs Konrádot kérdeztem, hogy neki mi jut róla eszébe: „Elsőként talán A nagy Gatsby című film. De komolyra fordítva a szót az est lényege szerintem az lesz, hogy hangoktól kapunk moziélményt.” Tóth S. Alex tippjei: zene, hangjátékok, cirkusz, hangjegyekből összerakott figurák.

A delután folyamán Kuti Sándor még nem volt hajlandó semmit sem elárulni, így a részleteket homály fedte. Alig vártuk, hogy meglássuk, vagy inkább meghalljuk, hogy Sanyi mivel készült. . .

Az ideiglenes moziateremként funkcionáló ebédlő volt a „vasútállomás”, ahol 23:10-kor Kuti Sándor vezénylessel egy új utazásra indultunk. Első megállóinkban egy XY-alapmikrofonpárral rögzített felvételt hallhattunk, amely elkalauzolt minket a vidékre. Benyomás: mintha körbe-körbe forogtunk volna egy táncparketten. A második snitt A varázsgombóc című mesejátékból származott, amelyben Döhönke, a csúnya tündér átevezett egy barlangon a kisebbségi komplexussal rendelkező törpékkel

egy csónakban. Eszközök: evezészaj, hullámcsobogás.

23:47: kialudtak a fények. Elkezdődött a „film”, amely az Álom az álomban címet viselte. Az alapkoncepció: a The Alan Parsons Project Tales of Mystery & Imagination című 1976-os nagylemezének és E. A. Poe krimisztóriájának ötvözete. Benyomás: állandóan változó hangkörnyezet, horrorfilmre emlékeztető beszédfoszlányok. Utazunk.

01:00 körül: csend. Szuszogás. Egy „A Sanyi elaludt?” felkiáltás. Villany fel.

Néhányan még a sokkhatás alatt ott

ácsorogtunk az ebédlőben. „Egyszerűen eszméletlen volt” – mondta Csorba Ágota, miközben spárgázott egyet.

Utazás volt? Igen. Mintha a tudatalattim hídjain járkáltam volna, átszelve szűkülő tereket és táguló zugokat. Nem tudom pontosan, mi történt. Lehet, hogy a zene, lehet, hogy az álmatlanság mellékhatásai. De egy dolog biztos: valami újat fedeztem fel. Így már körvonalazódott bennem, hogy mi is az a hangmozi: azért van, hogy szabadjára engedje a képzeletet és kötetlenebbül gondolkodhassunk. Sanyi azért szereti, mert így legalább az a néhány ember, aki ezt meghallgatja, elindul ebbe az irányba és elkezd keresni a hangjátékokat. Ő kb. 4972-szerre hallgatta meg az Álom az álomban, de: „Egy jó hangjáték ugyanolyan, mint egy jó könyv. Egy jó könyvet is újra tudsz olvasni, egy jó hangjátékokat is újra tudsz hallgatni. Szerintem ez is van olyan jó, hogy többször meghallgassák, és mindig tud újat mutatni.”

Pethe Otilia

ALVÁSTIPPEK

– FITTEN AKÁR A TIZEDIK NAPON IS

Aki szeret sokat aludni, annak a DUE-tábor igazi kihívás lehet, hiszen itt szó sincs lazálásról. Néhány tapasztaltabb táborozóval utánajártunk, hogyan lehet a fél nyolcas kelést és az éjszakai közös nevezőre hozni.

A „nyár” kifejezés a legtöbb diák fejében szinonimát jelent a „pihenés” és „lustálkodás” szóra. A médiatáborba látogatók azonban sűrű beosztás szerint dolgoznak, amelyben az alvás nem felétlenül játszik kulcsszerepet. Bár nem mindenkinek egyformák az igényei ebben a témában, érdemes meghallgatni a következő tippeket, amennyiben még búcsúzkodáskor is hozni akarod a formád.

Vida Belán már harmadik alkalommal vesz részt ezen a tíz napos eseményen, és szerinte az a fáradtság, ami a táborlakók az utolsó néhány napon látható, az „nem definiálható”. Véleménye szerint azonban dönteni kell: aludjunk vagy bulizzunk? Belán úgy véli, ha valaki a bulizás mellett dönt, akkor fel kell készülnie arra, hogy napközben az emberre lépten-nyomon rátör a fáradtság, emiatt ő többször is elaludt munka közben. Megkérdeztem, milyen alternatív megoldást javasol: számára a kávé volt a befutó.

Az előtte szóolóhoz csatlakozva Málits Tomi elárulta, hasonló állapotban érezte magát a múlt évi tábor végére. Azt gondolja, ha minden egyes alkalmat kihasználunk a pihenésre, akkor nem lehet baj. Javasolt egy másik megoldást is: a gömböc „hatástalanítását”. Ez egy kicsit körülményesebb eljárás, beszámolója alapján a legjobb módszer a lehető legnagyobb mennyiségű ruha-, törölköző- és takarókupac felépítése az eszköz körül. Ezután a felkelést jelző hang nem zavar meg senkit a gondtalan alvásban, hiszen majdnem teljes csendet lehet elérni a hálószobában, már csak a többieket kell megkérni, maradjanak csendben.

Kocsmár-Tóth „Estván”, a tábor veteránja büszkén mondta el, hogy első táborozását (a jelenlegi a hatodik)

Fotó: Erdélyi Mónika

Fotó: Erdélyi Mónika

huszonnyolc óra alvással vészelte át. Azt is hozzátette, szerinte a kávé nem megoldás, amikor lehetőség van rá, megéri aludni. Az ötödik nap környékén átesik az ember a holtpontra, onnantól pedig nem jelent problémát az ébrenlét.

Az urakkal szemben Weyde Szandit meglepte a kérdés, melyben az alvásról kérdeztem, hiszen neki nem volt semmi problémája, gond nélkül aludt nyolc órát, de még a lapszerkesztéskor is hatot. Vészhelyzet esetére nagy mennyiségű csoki fogyasztását javasolta, ami valljuk be, rendkívül jól hangzik.

Amik azonban a legkevesebb átaludt órával rendelkeznek, azok nem mások, mint a vezetőség tagjai. Bocz Marci, akit a táborlakók „a legjobbfej”-ként ismernek, részt vett már olyan DUE-táborban az elmúlt években, ahol összesen (tizenkét nap alatt, az elő- és utómunkálatokkal együtt) huszonnégy órát aludt. Ő nem alkalmazott semmilyen különleges eljárást: mindig volt valami, ami lekötötte figyelmét, így tudott ébren maradni.

Klebercz Kriszta is sokszor van ébren éjszakánként, a Partilapok művészeti vezetőjeként ilyenkor formázza meg a készülő újságokat. Kriszta is azt tanácsolja, hogy ha van időtök, akkor is, ha kevés aludjatok egy keveset. Az éjszakai szerkesztők egyáltalán nem időmilliomosok, ezért nekik azt javasolja, hogy többször tartsanak kisebb szüneteket és mozduljanak ki a friss levegőre. Összegezésképpen tehát a következőt javasoljuk: aludj, amikor csak tudsz, ha ez nem elég, igyál egy kis kávé, vagy fogyassz csokoládét. Ezeket betartva sikerrel veheted fel a küzdelmet a fáradtság démonaival.

Balázs Konrád

A KECSKEMÉTI STYLE

Mondhat bárki bármit, Kecskeméti Dávidnak valószínűleg egy életre sikerült megjegyeztetnie velünk a tűzvédelmi előírásokat: a lángokban álló szék képe stílszerűen szólva beleégette magát az emlékezetünkbe. Egy kérdést azonban felvet ez a frenetikus produkció – mi lenne, ha más bemutatókat tartana meg a Pixelógia feje a maga utánoszthatatlan stílusában? A kérdésre két táborozóval, valamint Herczeg Zsolttal, illetve magával Kecskeméti Dáviddal kerestük a válaszokat.

A lehetőségek tárháza végtelen. Megannyi bemutatni-vagy éppen eladnivaló akad a világban, az eladásnak pedig olyan mesterei vannak, mint Horst Fuchs, a Teleshop híres kereskedője. Hogy állná meg a helyét Kecskeméti Dávid, ha egy turmixgépet kellene eladnia? Herczeg Zsolt véleménye szerint Dávid nagy előnye az, hogy anyanyelvi szinten be-

szél németül – ezáltal horstfuchsabb lenne magánál Horst Fuchsnál is. A konkurens termékek bemutatásával kezdené – megmutatná, mi történik a gondatlan felhasználókkal: a levegőben levágott ujjak repkednének, a háttérben házi-asszonyok sikolyait hallanánk. Csak ezek után mutatná be, milyen biztonságos az általa promótált darab.

Az igazság ennél sokkal egyszerűbb: főfotósunk egész egyszerűen Mentoshoz és kólához nyúlna – a többit megoldja a természet.

Ezerarcú zseninkhez illő feladat lenne egy sportautó reklámozása. Egyik táborozónk szerint ugyan a Kispolski illene a legjobban hozzá – mivel ő még abba is sokszor belefért –, de Dávid bevallása szerint választása a Ferrari Testarossára esne, ezt pedig főnökének, Villányi Csabának köszönheti: fotózás közben megfigyelte, hogy a kocsi nem férne szinte semmi. A reklámban rengeteg fotóskelléket próbálna beprélni a járgányba. Szlogenje: „Kicsi a csomagtartója... de kit érdekel?”

Ennél nehezebb feladatok elé is tudnánk állítani a titánt – gondolatkísérletünkben egy sakkversenyt is kommentálhatna akár. Hogyan tenné érdekessé a mérkőzést, mikor a játékosok nagyjából fél órája csak néznek ki a fejükből, erősen gondolkodva? Használhatna magnetofont vagy felgyújthatná a játékosokat – de mint kiderült, ez egy olyan eshetőség, ahol még a nagy Dávid is tanácsot kérne, konkrétan Al-Ghaoui Hesnától.

Talán a legnagyobb kihívás mégis az lenne, hogy magyarázza el a levegővétel fontosságát egyetlen szóval. Vajon mit választana? A különös, ámde valahogy mégis gyönyörű, begombázott filmnoir-főhőst idéző „azzal lehetedohányozni”-t? Esetleg az egyszerű, lényegre törő „VEGYED”-et? Nem, a válasz egyszerű és elegáns: „Psz!”

Kelemen Luci

CSOMAGMUSTRA

Van néhány dolog, ami nagyon fontos az önfelelt táborozáshoz, de van a táborban periódusos rendszer és „Légy résen!” feliratú cserkészöv is. Ezekre biztosan senkinek sem lesz szüksége. Mi az, amire igen?

Ami elengedhetetlen, az elsősorban a tartalék élelmiszer, azaz minden, ami nem laktató, egészségtelen és finom. Csoki, ropi, chips, üdítő... Ha zugevó vagy, ha nem, egy tábor a nassolásról is szól.

Ha szeretnél tekintettel lenni a körülötted élő táborozók komfortéretére, legyen nálad fogkefe, fogkrém, tusfürdő! Ezen kívül nem hátrány a megfelelő mennyiségű tiszta alsónemű és ezek rendszeres cseréje sem. Könnyen szerezhetsz barátokat a táborban, ha van nálad rovarirtó vagy szúnyogriasztó. Praktikusabb befűjni magad, mint össze-vissza csapkodni vagy utólag szenvedni a viszkető csípésektől.

Fontos kellék a strandfelszerelés is, ha az ember a Balaton partjára téved. Jobb a vízben lenni, mint irigykedő pillantásokat vetni a partról az önfelelt fürdőzőkre. Nem számít feleslegesnek a napszemüveg sem, mert segítségével látod, ki van a vízben.

Amit sokan otthon hagynak, az a töltő – tartozzon az telefonhoz vagy laptophoz. Ezeknek az eszközöknek nincs túl nagy élvezeti értékük, ha nem lehet őket bekapcsolni.

Nagy hasznát lehet venni a zseblámpának is. Éjszakai tábori kalandozások alatt többféle funkciót is elláthat. Először is, nem tévedsz el és látod, kivel vagy. Másodszor, ha takarodó után tilosban jársz és a fénysugárban egy táborvezető arcát véled felfedezni, időben menekülőre tudod fogni.

Természetesen nem kizárólag tárgyakra, hanem tulajdonságokra is szükség lehet.

Ezek megléte megkönnyítheti, hiánya pedig megkeserítheti a tábori mindennapokat.

A kreativitás alapvető. Nélküle írni, fotózni, filmezni, rádiózni nehéz és kevésbé élvezetes – mind a közönség, mind a készítő szempontjából.

A kitartás is pozitív irányba tereli a tábori mindennapokat. Mikor tizedszerre kell újakezdeni valamit, nem szerencsés a felszerelést felborítva, lapot szétépvé elhagyni a süllyedő hajót és hisztérikusán zokogva a mosdóba rejtőzni.

Tíz napos tábor, azaz kilenc tábori éjszaka. Ez kötélideget, türelmet kíván. Miért? Mert mindig van valaki, aki aludni szeretne és vannak, akik nem. Ők pedig a csendes elmélkedés helyett természetesen a közös folyosót választják a buli helyszínéül.

Elengedhetetlen a humorérzék is. Előfordulhat, hogy valaki vízipisztollyal közelít feléd, netán rád is lő egy-egy nem várt helyzetben. A méltatlankodásnál célravezetőbb a nevetés, ami a leghetetlenebb szituációkból is kiutat jelenthet.

Tinka Tündi

ZÁNKATASZTRÓFA

– NINCSENEK ROSSZ KÉRDÉSEK, CSAK...

Eddigi első, és örök rovatunkban Balázzsal csaptunk egy kis közvélemény-kutatást. Spontán és érdekes, szemtelen és közvetlen kérdésekkel borzoltuk Zánka lakosainak, és átmeneti lakosainak (táborozóinak) életét. Többnyire érdekesítő és agyunkban mélyre elraktározandó válaszokat kaptunk, amik nagy hatással lesznek jövőbeni életünkre, azt ajánljuk, hogy vegyétek ti is ezeket annyira komolyan, mintha tiszteletreméltó és irigyelendő életek múlna rajta. Egyébként empirió- kriticismus.

1. Mi a kedvenc tábori élménye?
2. Milyen arányban issza a fröccsöt?
3. Mit vinne magával egy lakatlan szigetre?
4. Mi kedvenc csajozós/pasizós szövege?
5. Rotációs vagy a kézi kapát részesíti előnyben?
6. Van-e sárga gumikacsája?

János (49)

1. Fővárosban voltam úttörőtáborban, gyerekként. Ez gyerekszemmel tökéletes volt.
2. Nem szeszelek, alkoholt sem szoktam inni. Csak alkoholmentes sört.
3. Hát először is a családomat, egy jó hajót, és horgászfelszerelés.
4. Ó, gyerekek... Hát jó a csöcsöd, meg a valagad, kő kóla? Abban az időben ez volt a menő.
5. Nagyobb területen a rotációs kapa az előnyös, kisebb területen pedig kézi kapát használok.
6. Nincsen.

Gyuri (18)

1. Hát nem is emlékszem, az biztos, hogy sok piával kezdődött... De maga a tábor a lényeg, és az emberek.
2. Házmaster alapvetően, ugyan kicsit buzis, de a macifröccsöt is nagyon szeretem.
3. Hát pénzre nincs szükség, mert lakatlan. Élelmet, egy járművet, amivel haza tudok utazni. Amennyiben ez nem lehetséges, egy fegyver, amivel kurvára le tudom ölteni magam.
4. Odamegyek, és beszélgetek. Legalábbis megpróbálok.
5. Hát a manuális kapa rohadt fásasztó, ezért rotációt.
6. Már nincs, de volt. Elköltöztünk és ottmaradt.

Kupi (28)

1. Most nem jut eszembe semmi így hirtelen. Majd megkereslek titeket. (Azóta is keres minket – a szerk.)
2. Négy-egy, vagy három-kettő. Innen megyek fölfelé, van, hogy csak tiszta bort iszom..
3. Pámát, mert egy dologgal szopsz nagyon, ha rosszul alszol. Kést, és persze egy DUE Tallózt. Mi mást?
4. Nincsen csajozós dumám, csak egyszerűen odalépek. Egyébként mostanában hallottam valami jót, de elfelejtettem.
5. Egy rotációs kapával azért csajoznék, mert nem tudom kimondani az „r” betűt, és ezt mindig aranyosnak gondolják.
6. Három darab: öltönyös, egy kicsi és nagy..

Iványi Balázs, Terebessy Balázs

TRISZT KAPITÁNY TÜZÉREI

Szerda reggel az ágyikódba huppan, és mint meglepően heves szerelmű lányok cirógatásai vagy mint a tegnap esti lovagból vesztern Clint Eastwooddá lett ingathatatlán dörgedelem dübörögnek majd a RÉM-trip három eddig nem ismert banda nótáival Triszt Tviszt Kapitány tüzérei. Jó lesz? Lehet. Maradandó? Azt garantálom!

Bullet – Full Pull

A heavy metál nehéztüzérségének rideg feminista szíveket lángra lobbantó ágyúiban a puskaporral túltöltött töltelék a svéd Bullet. Olyan erővel indít, mint aki az egész metál történelem hóbelevancát akarná kirázni az olcsó megoldások és szemétté hangolt gitárok pihe-puha szeméremajkai közül. A basszustól egy méretet duzzad a lányok mellbősege és a fiúk férfiakká lesznek. Megirigyli őket bármelyik alkalmi sztár glam metálós és odakerül majd a CD-jük az apák AC/DC lemezei mellé.

Önkéntes lábdobolásra kényszerítő sikító csapat, amely után jó eséllyel jöhet el az apokalipszis. Olyasféle war cry, amely bármelyik tömlőből fröcsögő vérral teli akciófilmben fiktósan idomul vagy méltó bevonulási zenéje lehet egy pankrátornak. Az Acceptról, a Judas Priesttől és az AC/DC-től merítenek (bár ez az apáitoknak többet mondhat), ám itt a posztmodernben már minden lehetséges. A modern heavy metál is!

Ocean Mind – 2 Ready 2 Live

Ha stonerről beszélünk, akkor a gyerekek Queens of the Stone Age-t, a keményebbek a Brain Police-t és az igazán vadak Monster Magnetet vagy Kyusst hallgatnak. De mi van akkor, ha a lassan szálló dohánypüst és

a maró alkohol héja-násza alatt döntenék meg új lányokat és olvasztanánk róluk a gátlást, az erkölcsöt és a ruháik új időknél új dalaival? Erre a legjobb az Ocean Mind albuma. Sőt, én ajánlom! Kitalálható, miért. Több mint stoner. Ki-kikacsintgat az alternatív és a pszichedelikus rock felé. Ezt az alig negyven perces hosszabb autótutakhoz ajánlom (nem iskolába menethez), mert nehezen óvhatod meg magad attól, hogy ne háttérzeneként hallgasd, férfit próbáló szobafestésekhez és szerelésekhez, izzadságtócsás szexhez és laza chill-outokhoz. Azt hiszem, lehet stoner nélkül élni, de nem érdemes.

The Bates – Zimbl – Suzies

Ha beütöd a gugliba a Batest, akkor nem kell megmagyaráznom, miért kerültek ide. A bandához kapcsolódik két másik zenekar is: a Zimbl és a Suzies. Mi a közös? A tagok egy része. Mindkettőben játszott Marcus Zimmer (ének és basszus) és Frank Klubescheid (dobok). Németül és angolul zenéltek, és feldolgoztak olyan híres dalokat, mint a Hurt vagy a Sound of Silence. Műfajukat tekintve bugisan dallamos és példamutatóan ritmikus pank rockot toltak, ami egyet jelent azzal, hogy utánuk és alattuk a valamire való szcénabelieknek vagy zenekedvelőknek mutattak utat a minőségi, populáris és talán, ami a legfontosabb: értékes zenélés felé. Ki tudja ma ezt utánuk csinálni?

Ám szeretnék megönni az impressziók túladagolásakor keletkező adrenalinorgazmus felétől – a másik felére még szükséged lesz –, mert kiégni csak a Reichstagnak szabad. Tehát szerda reggel Triszt kapitány tüzérei On Air!

Triszt Tviszt Kapitány

BALATONI NYÁR – TEKINTSÜNK BE EGYÜTT A KULISSZÁK MÖGÉ!

Azok, akik azt választották, hogy szerdán ellátogatnak Révfülöpre, betekintést nyernek a „Balatoni Nyár” című műsor forgatásába. Akiknek nem tiszta, hogy mit is takar pontosan a program, azoknak röviden összefoglaljuk: igazából ez egy szuper nyári „sorozat”, amelyben különleges helyszíneket mutatnak be és olyan dolgokat ismerhetünk meg, amelyeket az útikönyvek nem tartalmaznak, nem mellesleg ismert emberek mesélnek balatoni kötődésükről.

Reméljük, kiváló lehetőségnek tekintitek ezt az eseményt,

hiszen nem mindennapi lehetőség egy forgatás teljes körű csekkolása, tehát gyertek sokan!

Ha további információkra lennétek kíváncsiak, akkor keressétek tábori társatokat ,Nagy Norbertet, aki a program szervezője.

Pap Andrea

**IMPRESSZUM - A komPRESSor csoport lapja. Több szöveg, több kép, több áldás online: <http://thekompressors.tumblr.com>
Készült a DUE XXXIII. Országos Kommunikációs és Média Szaktáborában, Zánkán. 2013. július. 16.**

Főszerkesztők: Pap Andrea **Olvasó szerkesztő:** Foray Nándor **Szerzők:** Balázs Konrád, Bárkányi Dominik, Foray Nándor, Gálosi Dóri, Iványi Balázs, Jamriskó Tamás, Kelemen Luci, Kiss Szimonetta, Lőrincz Barnabás, Nagy Norbert, Pap Andrea, Pethe Otília, Schnéberger Fanni, Terebessy Balázs, Tinka Tünde, Últanir Jázmin, Vida Belán **Csoportvezetők:** Beke Dániel és Nagy M. Zsolt **Fotók - Pixelógia:** Benke Annamária, Botka Fanni, Czikkely Márton, Erdélyi Mónika, Fellner Kinga, Kováts Kyra, Kocsár-Tóth István, Meier Orsolya, Mészáros Virág, Besteyen Vivien, Zsigó Anna **Csoportvezetők:** Klebercz Kriszta és Kecskeméti Dávid **Tördelők:** Klebercz Kriszta és Kocsár-Tóth István **A médiatábor támogatói:** Alföld Szakképző NKK Kft. – Debrecen, Audmax Broadcast Kft., Bolyai Műhely Alapítvány, DUE Produceri Iroda Kft., DUE Rádió, DUE Tallózó, Flashback Fotóstúdió, Három Hét Galéria, Inter Kultúra-, Nyelv- és Médiautató Központ Nonprofit Kft., KKG Grafikai Stúdió, Magyar Nyelvi Szolgáltató Iroda, Magyar Nyelvsztratégiai Kutatócsoport, Pretanet Új Média Kft., Rádió7-promenádn.hu, Right Communication, Székesfehérvár Megyei Jogú Város Önkormányzata, Webter-Média Kft., Zöld Kakas Líceum, Ottó Bácsi **Jófeje:** Bocz Márton